

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก
สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
Developing Thai Consonant Pronunciation Skills Using Small Books for
Children with Intellectual Disabilities in Prathomsuksa 1

ฟาติน เยงทูล* รักษิณา หทย้อย และพรรณรอง จิตติพรวนิช
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Fatin Yengthoon* Raksina Yodyoi and Pannarong Titipornwanich
Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University

Received: March 14, 2025

Revised: June 4, 2025

Accepted: June 6, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอน โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยก่อนและหลังของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา จำนวน 5 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำนวน 10 แผน 2) แบบทดสอบการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยก่อนเรียนและหลังเรียน 3) หนังสือเล่มเล็กที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range, IQR) และ สถิตินอนพาราเมตริกของวิลคอกสัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็กของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า เด็กมีทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยอยู่ในระดับดี 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา การอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย หนังสือเล่มเล็ก

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop the Thai consonant pronunciation skills of Prathomsuksa 1 students with intellectual disabilities through instruction using small books. 2) to compare the Thai consonant pronunciation skills of Prathomsuksa 1 students with intellectual disabilities before and after using small books. The sample for this study consisted of 5 Prathomsuksa

1 students with intellectual disabilities at Songkhla Pattana Panya School in Semester 1 of the 2024 academic year. The selection was done using a purposive sampling method. The research tools included 1) 10 lesson plans for Thai language instruction. 2) pre-test and post-test for Thai consonant pronunciation. 3) small books. The statistics used in data analysis included the interquartile range (IQR), and The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test. The research results found that 1) The Thai consonant pronunciation skills using small books for Prathomsuksa 1 students with intellectual disabilities were found to be at a good level. 2) The comparison of Thai consonant pronunciation skills using small books for Prathomsuksa 1 students with intellectual disabilities showed that the post-test scores were significantly higher than the pre-test scores at the statistical significance level of .05.

Keyword: Children With Intellectual Disabilities, Thai Consonant Pronunciation, Small books

บทนำ

การอ่านเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความเข้าใจมีความคิดสร้างสรรค์ เกิดความสนุกสนาน และช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น เด็กควรจะอ่านได้ตามช่วงวัย ของพัฒนาการเด็ก เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (Children with Special Need) เป็นเด็กที่มีความบกพร่อง ไม่ว่าจะในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ จนขาดทักษะในการเรียนเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โดยเด็กทั้งหมดนี้ต้องการการจัดการศึกษาพิเศษมีรูปแบบเฉพาะต่างจากเด็กปกติทั่วไป จึงควรหาวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับความสามารถ และความต้องการทางการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การศึกษาพิเศษ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาตามทักษะ และความต้องการของเด็กแต่ละคนทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างเหมาะสม ตามศักยภาพของตนเอง (สมเกต อุทรโยธา, 2558)

สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษอีกประเภทหนึ่งตามประกาศ ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสาเหตุมาจากความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ของสมองที่ส่งผลกระทบต่อตัวเด็ก ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถทางสติปัญญา ทำให้มีความยากลำบาก ในการเรียนรู้มากกว่าคนทั่วไปและสมองจะถูกจำกัดความสามารถในการเรียนรู้ทำความเข้าใจ หรือการจดจำ ผู้วิจัย ได้รวบรวมข้อมูลปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการ อ่านออกเสียงพยัญชนะไทย กล่าวคือไม่สามารถแยกแยะพยัญชนะไทยที่มีความแตกต่างของพยัญชนะแต่ละตัวได้ สอดคล้องกับ ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ (2562) กล่าวไว้ว่าปัญหาทางการอ่านที่พบในเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เช่น อ่านหนังสือไม่ออกเลย หรืออ่านหนังสือได้ไม่เหมาะสมตามวัย อ่านพยัญชนะไทย สระ วรรณยุกต์ ไม่ได้ อ่านสะกด คำไม่ถูก อ่านตกหล่น อ่านทีละตัวอักษรได้แต่ผสมคำไม่ได้ จะส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนในด้านทักษะอื่น ๆ เพิ่มขึ้น จึงต้องได้รับการแก้ไขปัญหาที่เป็นจุดเริ่มต้นที่ควรที่จะพัฒนาคือเรื่องของการพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านพยัญชนะไทยแต่ละตัวได้ถูกต้อง

การพัฒนาความสามารถในการอ่านมีหลายวิธี เช่น การสอนอ่านจากภาพ เตาคำจากบริบท หรือสอนอ่าน แบบแจกลูกและสะกดคำ (นิลยา ทองศรี, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญญชฎากร พัฒนประสิทธิ์ (2563) ที่พัฒนาชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริงเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เพื่อช่วยเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้าน การเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนคำ พื้นฐานของเด็กให้ดีขึ้นอย่างชัดเจน หนังสือเล่มเล็กเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียน เพราะมีเนื้อหา

ภาษาที่ใช้ขนาดตัวอักษรและความสวยงามน่าอ่าน ฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านคิดวิเคราะห์จากเรื่องที่อ่าน มาแยกแยะข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากกระบวนการอ่าน โดยผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้า กระบวนการฝึกปฏิบัติ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด คิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ กระบวนการทางภาษา กระบวนการประชาธิปไตย (นพรัตน์ รองหมื่น, 2553) สอดคล้องกับรายงานวิจัยของ วชิรวิทย์ ครุรัฐปิยสกุล (2559) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า การพัฒนาการเรียนรู้ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้หนังสือเล่มเล็ก ผลที่ได้พบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความสนใจและกระตือรือร้นในการทำงานและมีความรับผิดชอบมากขึ้น

สำหรับผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลประเด็นปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย กล่าวคือไม่สามารถแยกแยะพยัญชนะไทยที่มีความแตกต่างของพยัญชนะแต่ละตัวได้ สอดคล้องกับ ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ (2562) กล่าวว่าปัญหาทางการอ่านที่พบในเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เช่น อ่านหนังสือไม่ออกเลย หรืออ่านหนังสือได้ไม่เหมาะสมตามวัย อ่านพยัญชนะไทย สระ วรรณยุกต์ ไม่ได้ อ่านสะกดคำไม่ถูก อ่านตกหล่น อ่านทีละตัวอักษรได้แต่ผสมคำไม่ได้ จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านทักษะอื่น ๆ เพิ่มขึ้น จึงต้องได้รับการแก้ไขปัญหาที่เป็นจุดเริ่มต้นที่ควรที่จะพัฒนาคือ เรื่องของการพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย เพื่อให้เด็กนักเรียนสามารถอ่านพยัญชนะไทยแต่ละตัวได้ถูกต้อง จากงานวิจัยของ สมชาย เมืองมูล และจารุวรรณ สายคำฟู (2563) ผลการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยใช้หนังสือเล่มเล็ก พบว่าผลการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมนักเรียนมีทักษะการอ่านในระดับสูง ในการนำหนังสือเล่มเล็กไปให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมเพิ่มเติมจากการเรียนการสอนตามปกติ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการคนควา ทนโลกทันเหตุการณ์ และเกิดนิสัยรักการอ่านมากขึ้น

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยมีความสำคัญ ควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาด้วยการใช้หนังสือเล่มเล็ก สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยการใช้นหนังสือเล่มเล็กได้หรือไม่ และจากการวิจัยครั้งนี้จะทำให้เด็กสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยได้อย่างแม่นยำไม่สับสน และจะได้ใช้เป็นแนวทางในการเสนอแนะแก่ครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และช่วยพัฒนาทักษะของเด็กให้เหมาะสมกับศักยภาพของตน นำไปประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยการใช้หนังสือเล่มเล็ก
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยก่อนและหลังของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้หนังสือเล่มเล็ก

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิดและกรอบแนวคิดที่สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความหมายเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ (2552) สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์คนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 ได้นิยาม บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คือ บุคคลที่มีความจำกัดอย่างชัดเจนในการปฏิบัติตน ในปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ คือ ความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่า

เกณฑ์เฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญร่วมกับความ จำกัดของทักษะการปรับตัวอีก อย่างน้อย 2 ทักษะจาก 10 ทักษะ ได้แก่ การสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตภายในบ้าน ทักษะทางสังคม/การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การรู้จักใช้ทรัพยากร ในชุมชน การรู้จักดูแลควบคุมตนเอง การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันการทำงาน การใช้เวลาว่าง การรักษา สุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ทั้งนี้ ได้แสดงอาการดังกล่าวก่อนอายุ 18 ปี

สถาบันราชานุกูล (2556) กล่าวว่า บุคคลบกพร่องทางสติปัญญา มักมีพัฒนาการ ด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ ภาษาและสติปัญญา ล่าช้ากว่าบุคคลทั่วไป ตามเกณฑ์ของ Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fourth Edition, Text Revision (DSM- IV-TR) โดย American Psychiatric Association (APA) ในปี พ.ศ. 2543 ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา หรือ ภาวะปัญญาอ่อน หมายถึง ภาวะที่มี

1. ระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย คือ การมีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่า 70

2. พฤติกรรมการปรับตัวบกพร่อง ตั้งแต่ 2 ด้านขึ้นไป จากทั้งหมด 10 ด้าน หมายถึง การปฏิบัติตน ในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป ซึ่งเป็นความสามารถของบุคคลนั้นที่จะสามารถ ดำรงชีวิตได้ด้วยตนเองในสังคม ประกอบด้วย การสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตภายในบ้าน การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม การใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชน การควบคุมตนเอง การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน) การใช้เวลาว่าง การทำงาน การมีสุขอนามัย และความปลอดภัยเบื้องต้น

3. อาการแสดงก่อนอายุ 18 ปี อายุที่แสดงภาวะบกพร่องทางสติปัญญาตาม DSM-IV-TR อาการที่แสดง ภาวะบกพร่องทางสติปัญญาต้องแสดงก่อนอายุ 18 ปี แต่อย่างไรก็ตาม เด็กที่อายุ ต่ำกว่า 2 ปี ที่มีอาการแสดงภาวะ บกพร่องทางสติปัญญา ยังไม่ควรได้รับการวินิจฉัยว่ามีความบกพร่องทางสติปัญญา ยกเว้น พบความบกพร่องอย่าง รุนแรง หรือพบภาวะที่มีความสัมพันธ์สูงกับ ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา เช่น กลุ่มอาการดาวน์ (Down's Syndrome) ดังนั้น เด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี ที่ไม่มีข้อบกพร่อง ดังกล่าวข้างต้น ควรได้รับการวินิจฉัยว่า มีภาวะบกพร่องทางพัฒนาการและ ควรติดตามการวินิจฉัย ต่อไปเมื่อเด็กอายุมากขึ้น

สรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการล่าช้ากว่า กว่าเด็กปกติทั่วไป ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ภาษา เมื่อวัดสติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน แล้วมีสติปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติ และความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ อย่างน้อย 2 ทักษะ หรือมากกว่า เช่น ทักษะการสื่อ ความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตในบ้าน การควบคุมตนเอง สุขอนามัย และความปลอดภัย การเรียนวิชาการ เพื่อชีวิตประจำวัน การใช้เวลา ว่าง การทำงาน ทักษะทางสังคม

2. ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กล่าวว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มี 4 ระดับ คือ

1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับรุนแรงมาก หรือ Profound Grade มี IQ ระหว่าง 0 - 20 ปากพูดไม่ได้หรือออกเสียงได้บ้าง ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ต้องมีคนคอยดูแลใกล้ชิด

2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับรุนแรง หรือ Severe มี IQ ระหว่าง 21-34 จะมีความสามารถในการพูดได้ตอบ และเข้าใจความหมายน้อยมาก ช่วยเหลือตนเองเกี่ยวกับ กิจวัตรประจำวันได้บ้าง แต่ต้องมีคนคอยดูแลแนะนำ ไม่สามารถเรียนและประกอบอาชีพได้

3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปานกลางหรือพอฝึกได้หรือ moderate Grade หรือ Trainable มี IQ ระหว่าง 35-49 สามารถเรียน อ่าน เขียนและคิดเพียง เล็กน้อย ฝึกงานเป็นลูกมือได้ง่าย ๆ ได้ แต่ต้องมี ครูคอยดูแลและให้คำแนะนำ

4. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย หรือ Mild Grade Educable มี IQ ระหว่าง 50-70 ไม่สามารถเรียนตามหลักสูตรปกติ แต่จะเรียนต่ำกว่าระดับชั้นจริง 2 ชั้นกว่า สามารถปรับตัวได้บ้าง ได้รับการสอบ อ่าน เขียน ทำเลขง่าย ๆ ถ้าจัดโปรแกรมการศึกษา พิเศษที่เหมาะสมให้พอจะสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตน และ อยู่ในสังคมได้

ทวิศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2561) กล่าวว่า ความบกพร่องทางสติปัญญา ตามเกณฑ์ การวินิจฉัย DSM-5 ของ สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน คือ มีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อย่างชัดเจน ร่วมกับมีความบกพร่อง ในทักษะการปรับตัว ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดในชีวิตประจำวันหลาย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ทักษะทางเชาวน์ปัญญา เช่น การใช้เหตุผล การแก้ไขปัญหา การเรียนรู้ทางวิชาการ และ การเรียนรู้จาก ประสบการณ์ แต่ถ้าได้ต่ำกว่า 70 จะเข้าเกณฑ์ของความบกพร่องทางสติปัญญา

2. ทักษะการปรับตัว เป็นปัจจัยบ่งชี้ถึงความสามารถ ในการดำรงชีวิตประจำวัน มี 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความคิดรวบยอด หมายถึง ทักษะการใช้ภาษา การอ่าน การเขียน การคำนวณ การใช้เหตุผล

2.2 ด้านสังคม หมายถึง การเข้าใจผู้อื่น การตัดสินใจใน สถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ การสื่อสารระหว่าง บุคคล และสัมพันธภาพ

2.3 ด้านทักษะในการดำรงชีวิต และการทำงาน หมายถึง การดูแลตนเองเรื่องต่าง ๆ เช่น สุขอนามัย ส่วนตัว ความรับผิดชอบในการเรียนและทำงาน และ การจัดการด้านการเงินของตนเอง

3. ระดับความรุนแรง ความบกพร่องทางสติปัญญามีระดับความรุนแรง แบ่งออก เป็น 4 ระดับ ตามระดับ เชาวน์ปัญญา และระดับความสามารถที่วัดได้

3.1 ระดับน้อย (Mild Mental Retardation) มีระดับไอคิวอยู่ในช่วง 50-69 อาจไม่แสดงอาการล่าช้า จนกระทั่งวัยเข้าเรียน เด็กในกลุ่มนี้สามารถพัฒนาทักษะด้านสังคม และการสื่อความหมายได้เหมือนเด็กทั่วไป แต่มักมี ความบกพร่องด้านประสาทสัมผัส และการเคลื่อนไหว สามารถเรียนรู้ได้

3.2 ระดับปานกลาง (Moderate Mental Retardation) มีระดับไอคิวอยู่ใน ช่วง 35-49 ในช่วง ขวบปีแรก มักจะมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวปกติแต่พัฒนาการด้านภาษาและ ด้านการพูดจะล่าช้า ในทักษะ การช่วยเหลือดูแลตนเอง เรียนรู้ที่จะเดินทาง ได้ด้วยตนเองในสถานที่ที่คุ้นเคย และฝึกอาชีพได้บ้าง สามารถทำงานที่ ไม่ต้องใช้ทักษะฝีมือ แต่ควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด

3.3 ระดับรุนแรง (Severe Mental Retardation) มีระดับไอคิวอยู่ในช่วง 20-34 มักจะพบทักษะ ทางการเคลื่อนไหวล่าช้าอย่างชัดเจน ด้านภาษา พัฒนาเล็กน้อย ทักษะการสื่อ ความหมายมีเพียงเล็กน้อยหรือไม่มี พอจะฝึกฝนทักษะการดูแลตนเองเบื้องต้นได้บ้างแต่น้อย ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมภายใต้การควบคุมดูแลอย่างเต็มที่ ที่การทำงานต้องการโปรแกรมในชุมชน หรือ การให้ความช่วยเหลือที่พิเศษเป็นการเฉพาะ

3.4 ระดับรุนแรงมาก (Profound Mental Retardation) มีระดับไอคิวต่ำกว่า 20 มีพัฒนาการล่าช้า อย่างชัดเจนในทุก ๆ ด้าน มักมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว และฝึกการช่วยเหลือ ตนเองได้บ้าง มีขีดจำกัดใน การเข้าใจและการใช้ภาษาอย่างมาก ต้องการความช่วยเหลือดูแลอย่าง ใกล้ชิดตลอดเวลา

สรุปได้ว่า ลักษณะของเด็กที่มีความความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีลักษณะของสติปัญญาต่ำ กว่าเด็กปกติทั่วไป เมื่อนำมาวัดระดับสติปัญญา โดยใช้แบบทดสอบ มาตรฐาน มีข้อจำกัดในทักษะอย่างน้อย 2 ทักษะ ใน 10 ทักษะ คือ การสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิต ทักษะทางสังคม การใช้สาธารณสมบัติ การควบคุม ตนเอง สุขอนามัยและความปลอดภัย การเรียนวิชาการเพื่อการดำรงชีวิต การใช้เวลาว่าง และการทำงาน ทั้งนี้ภาวะ ความบกพร่องทางสติปัญญานี้ต้องเกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี

3. ทักษะการอ่าน

1. ความหมายการอ่าน

การอ่าน คือ ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกต หรือ พิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ คิด นับ (ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525) ให้คำจำกัดความว่า การอ่าน คือ การถอดคำศัพท์ ที่เขียนออกมาเป็นคำพูด, ความเข้าใจภาษาของผู้เขียนที่ได้เขียนขึ้นเป็นตัวหนังสือ

การอ่าน คือการรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรับรู้ว่าผู้เขียน ได้ส่งสารอะไรมายังผู้อ่าน ทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความหมาย ความสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ว่าผู้เขียนตั้งใจจะแสดง

ความคิดอย่างไร มีความหมายว่าอย่างไร เกี่ยวข้องถึงอะไรบ้าง ลำดับชั้นของการอ่านจะเริ่มต้นตั้งแต่การทำความเข้าใจ ในถ้อยคำแต่ละคำ กลุ่มคำแต่ละกลุ่มและเรื่องราวที่เรียงรายต่อเนื่องกันอยู่ในย่อหน้าหนึ่ง หรือในตอนหนึ่ง หรือ ในเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจไปที่ละตอนเป็นลำดับ

การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้น คือการอ่านอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว เก็บความและสาระได้ครบถ้วนและ สามารถใช้วิจารณ์ตัดสินว่าสิ่งใดควรเชื่อถือหรือไม่เพียงใด (สมพร มั่นตะสูตร, 2534)

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึงความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำ และข้อความ ที่พิมพ์ หรือเขียนขึ้นมา แล้วออกเสียงตามตัวหนังสือรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรับรู้ว่าคุณเขียนได้ส่งสารอะไรมายังผู้อ่าน

2. ความสำคัญการอ่าน ความสำคัญการอ่าน ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545) ได้กล่าวว่า การอ่าน มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นธรรมชาติของ มนุษย์ได้ทุกเรื่อง ซึ่งมีอยู่ในทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท โดยเฉพาะความอยากรู้อยากเห็น ข่าวดังต่าง ๆ ในโลกนี้มีทั้ง ข่าวดีและข่าวร้าย เช่น มีข่าวความบันเทิง ข่าวความสุข ความทุกข์ ความสำเร็จ ผู้ก่อการร้ายวางระเบิด ข่าวกีฬา ข่าวบุคคลสำคัญ ข่าวลือลวง ๆ ผู้ที่ไม่สามารถอ่านหนังสือได้จะไม่ได้รับข่าวสารในแต่ละวัน และผู้ที่อ่านได้ เคยได้รับข่าวสาร แต่ถ้าวันใดไม่ได้รับข่าวสารนั้นจะรู้สึกหงุดหงิด ไม่มีความสุข เพราะข่าวทำให้ชีวิตของคนอ่าน มีความหมาย ถ้าได้รับข่าวสารใด ๆ ไม่ว่าจะดีหรือร้าย จะเปรียบเสมือนคนหูหนวกตาบอดไม่รู้เรื่องโลก ภายนอก ทั้งความเจริญก้าวหน้าหรือความถดถอยของประเทศของตน หรือประเทศอื่น ๆ ถึงแม้ว่าข่าวนั้นจะไม่กระทบ กับผู้อ่านโดยตรง แต่ข่าวนั้นมีส่วนทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง ทำให้มีความกระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น มีกำลังใจ มีการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิต ซึ่งได้จากการอ่านจะทำให้ผู้อ่านมีการเตรียมตัวที่ดี โดยเฉพาะการทำ สงครามในปัจจุบันเป็นการทำสงครามทางข่าวสาร มากกว่าการใช้อาวุธ การอ่านออก การอ่านเร็ว เข้าใจถูกต้องกว่า เข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นไว้ และการรู้เท่าทันอย่างชาญฉลาดจะทำให้ได้เปรียบคู่ต่อสู้หลายเท่าตัว การอ่านไม่ออก การอ่านน้อย หรือไม่อ่านเลยจะทำให้ถูกหลอกลวงได้ เหตุการณ์หลอกลวงทำนองนี้มาก่อนแล้ว การอ่านมากจะทำให้ จดจำเป็นบทเรียนได้ ไม่ว่าจะเป็นการหลอกลวงให้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ยารักษาโรคและหลอกลวงให้ไปทำงาน ต่างประเทศ เป็นต้น

นอกจากนั้นการอ่านน้อยจะทำให้ล้มเหลวได้ง่าย รวมทั้งหลงตัวเองเพราะความคิดไม่กว้างไกลเชื่อใน เรื่องไร้สาระ หลงใหลอย่างไม่มีเหตุผล เนื่องจากไม่ได้ติดตามอ่านข้อมูลที่ถูกต้อง จึงมองทุกอย่างในด้านเดียวมี ความเชื่อมั่นและยึดมั่นในข้อมูลเก่า ๆ ที่ล้าสมัย ถึงแม้ว่าจะได้รับการศึกษาสูงเพียงใด แต่หากขาดการอ่าน ไม่ชอบอ่าน อ่านน้อย อ่านแต่ข้อมูลด้านเดียวแล้ว การใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลและมีความคิดอันกว้างไกลย่อมสู้คนที่มีการศึกษาน้อยแต่เป็นนักอ่าน ที่อ่านอยู่ตลอดเวลาและอ่านอย่างอย่างมีวิจารณ์ญาณไม่ได้

การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็น ต่อการเรียนรู้ เช่น การอ่านจับใจความ การอ่านตีความ และการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม (สุพรรณิ วราทร, 2545) การสอนที่มีประสิทธิภาพควรมุ่งเน้น การพัฒนาทั้งด้านความเข้าใจและการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและมีความหมาย

การอ่านเป็นพฤติกรรมมารับสารอย่างหนึ่ง กล่าวคือเป็นการรับรู้เรื่องราวโดยใช้สายตามองคู่อักษร แล้วสมองก็จะลำดับเป็นถ้อยคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ เกิดเป็นเรื่องราวตามความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน ของแต่ละคน การอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และความเปลี่ยนแปลงทั้งหลาย ได้ทันต่อเหตุการณ์ ฉะนั้นการอ่านจึงเป็นความจำเป็นต่อชีวิตของทุกคนในปัจจุบัน

ในบริบทของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญาควรใช้วิธีการสอนที่เน้นประสบการณ์ตรงและสื่อที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โศรยา ัญญุประกอบ และพรสวรรค์ ศิริกัญจนภรณ์ (2557) พบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาช่วยให้เด็กที่มี

ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับฝึกได้มีพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ชลาทิพย์ ผอมคง (2550) ได้ใช้กิจกรรมการเล่นเกมนประกอบบัตรคำภาพสามมิติในการสอนอ่านคำ ซึ่งช่วยกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญทั้งต่อตนเองและต่อสังคม เพราะการอ่านทำให้เราได้รับความรู้ ความเพลิดเพลินมีความคิดทันโลก ทันเหตุการณ์และเข้าสังคมได้ดี คนในสังคมจำนวนมากจะได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และความจรรโลงใจจากการอ่าน ฉะนั้นสารที่อ่านในโอกาสต่าง ๆ จะผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนไม่ได้ เพราะมักมีผู้นำไปอ้างอิงหรือเผยแพร่เป็นลายลักษณ์อักษรอยู่เสมอ หากผิดพลาดก็จะเป็นผลเสียหายได้

4. หนังสือเล่มเล็ก

1. ความหมายหนังสือเล่มเล็ก

หนังสือเล่มเล็ก หมายถึง หนังสือที่ผู้เขียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ถ่ายทอดความคิด ประสบการณ์ของตน ผสมผสานกับจินตนาการ ถ่ายทอดออกมาผ่านตัวอักษร โดยอาจประกอบภาพ หรือการอธิบายรูปแบบอื่นแล้วจัดทำเป็นรูปเล่ม (นพรัตน์ รองหมื่น, 2553) กล่าวว่าการทำหนังสือ เล่มเล็ก เป็นการบูรณาการทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน และคิด แล้วนำมาสร้างจินตนาการถ่ายทอดโดยการเขียน ผู้สอนสามารถบูรณาการทุกกลุ่มสาระ การทำหนังสือ เล่มเล็กนอกจากจะครอบคลุมทุกกลุ่มสาระ ยังทำให้เกิดความเพลิดเพลินเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้เกิดจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ การสอนให้ผู้เรียนได้เขียนหนังสือตามความถนัด ความสนใจ และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองได้นั้น จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างคงทน เกิดความภาคภูมิใจในผลงานและความเชื่อมั่นในตนเองโน้มนำจิตใจผู้เรียนให้รู้จักทำงานเพื่อสร้างสังคมที่ดีกว่าเดิมซึ่งหากผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมหนังสือเล่มเล็กสะท้อนข้อคิด เพื่อให้ผู้อ่านได้นำไปเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสม จะส่งผลให้ผู้เรียนได้สรรค์ สร้างผลงานอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมอีกด้วย

หนังสือเล่มเล็กเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยมีลักษณะเด่นคือ เนื้อหาที่กระชับ ตัวอักษรและภาพประกอบที่เหมาะสม และเนื้อหาที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน (นพรัตน์ รองหมื่น, 2553) ระบุว่าหนังสือเล่มเล็กช่วยส่งเสริมทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และสร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความมั่นใจในตนเองของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หนังสือเล่มเล็กเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยเฉพาะเมื่อใช้ร่วมกับวิธีการสอนที่เหมาะสม เช่น การใช้สมุดภาพคำหมวดหมู่ซึ่งช่วยให้เด็กสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับภาพและจดจำได้ง่ายขึ้นเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ลำดวน ศรีพรหมมาศ, 2553)

สรุปได้ว่า หนังสือเล่มเล็กหมายถึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยผู้เขียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ถ่ายทอดความคิด ประสบการณ์ของตน ผสมผสานกับจินตนาการ ถ่ายทอดออกมาผ่านตัวอักษร โดยอาจประกอบภาพ หรือการอธิบายรูปแบบอื่นแล้วจัดทำเป็นรูปเล่ม

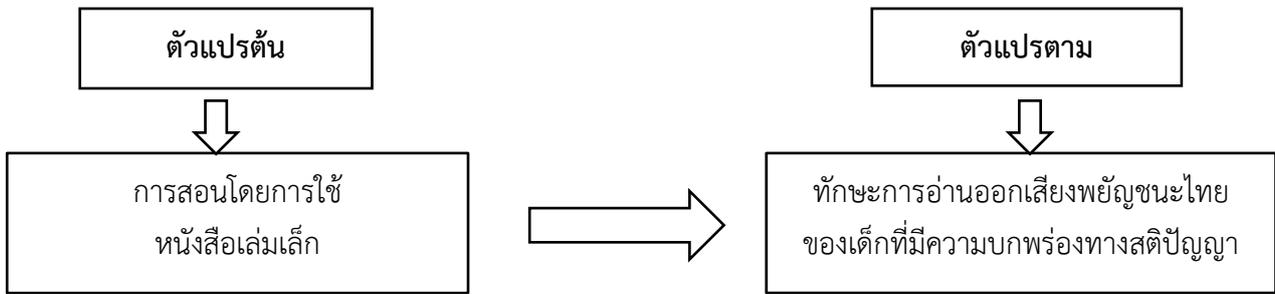
2. ประโยชน์ของหนังสือเล่มเล็ก มานัส ทิพย์สัมฤทธิ์กุล (2553) หนังสือเล่มเล็กมีประโยชน์ ดังนี้

1. สามารถทำเป็นกิจกรรมงานอดิเรก หรือรวมกลุ่มเป็นชมรมเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ได้
2. สามารถเป็นการฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักการประสานงานร่วมกันที่ดีได้
3. สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ได้
4. สามารถฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการได้
5. สามารถฝึกทักษะการวาดภาพและการระบายสีได้
6. สามารถฝึกทักษะการใช้ภาษา หรือการใช้คำในการแต่งเรื่อง
7. เพื่อเป็นการกระจายความรู้ให้กว้างขวางขึ้น และสามารถเข้าถึงผู้รับได้ทุกเพศ ทุกวัย
8. สร้างสื่อการเรียนรู้ที่มีรูปแบบกะทัดรัด สามารถพกพา ศึกษาได้ง่าย

9. เป็นการทบทวนความรู้ของผู้จัดทำ ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของหนังสือเล่มเล็กสามารถทำเป็นกิจกรรมงานอดิเรก สามารถฝึกทักษะการวาดภาพ และการระบายสีได้ เป็นการกระจายความรู้ให้กว้างขวางขึ้น และสามารถเข้าถึงผู้รับได้ทุกเพศ ทุกวัยสามารถฝึกทักษะการใช้ภาษา หรือการใช้คำในการแต่งเรื่อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

สมมติฐาน

ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยการใช้หนังสือเล่มเล็ก มีทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 คน โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. หนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย ซึ่งประกอบด้วยพยัญชนะไทย 10 ตัว คือ ก - ช แบ่งเป็น 2 ชุด พร้อมภาพประกอบ

2. แผนการจัดการเรียนรู้พยัญชนะไทย จำนวน 10 แผน โดยมุ่งศึกษาพยัญชนะไทยในกลุ่มแรก (ก - ช) จำนวน 10 ตัวอักษร

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 พยัญชนะ ก
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 พยัญชนะ ข
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 พยัญชนะ ช
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 พยัญชนะ ค
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 พยัญชนะ ค
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 พยัญชนะ ฅ
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 พยัญชนะ ง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 พยัญชนะ จ

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 พยัญชนะ ฉ
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 พยัญชนะ ช

3. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดระดับทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน โดยออกแบบให้ครอบคลุมพยัญชนะ ก-ช จำนวน 10 ตัว ซึ่งสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

การสร้างเครื่องมือวิจัย (หนังสือเล่มเล็ก)

หนังสือเล่มเล็กที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยดำเนินการดังนี้

1. กำหนดเนื้อหา คัดเลือกพยัญชนะไทยจำนวน 10 ตัว (ก-ช) ที่มีการใช้งานในชีวิตประจำวันและง่ายต่อการฝึกอ่านสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เหตุผลในการเลือกพยัญชนะ ก-ช เป็นพยัญชนะกลุ่มแรกในระบบการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เด็กควรจดจำได้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญในการต่อยอดสู่การอ่านคำและประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้น

2. ออกแบบเล่มหนังสือ กำหนดให้แต่ละหน้าประกอบด้วยตัวพยัญชนะไทย 1 ตัว พร้อมรูปภาพประกอบที่สอดคล้องกัน เพื่อสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตประจำวัน

3. พัฒนาภาพประกอบ สร้างภาพที่มีสีสันสดใส ใช้ภาพที่มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และไม่ซับซ้อน เพื่อช่วยส่งเสริมการจดจำ

4. ตรวจสอบคุณภาพ เสนอหนังสือเล่มเล็กให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบด้านความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา และความสวยงามของรูปเล่ม ก่อนนำไปใช้จริงในชั้นเรียน

วิธีรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้และหนังสือเล่มเล็กเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที รวมทั้งสิ้นจำนวน 12 ครั้ง

3. ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง

4. นำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. การหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range, IQR) เพื่อแสดงการกระจายของข้อมูล

2. การเปรียบเทียบคะแนนการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test เพื่อทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับเกณฑ์การแปลผลคะแนนแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์แบ่งระดับคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนน 8 – 10 คะแนน หมายถึง ระดับดี

คะแนน 5 – 7 คะแนน หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนน 0 – 4 คะแนน หมายถึง ระดับควรปรับปรุง

โดยเกณฑ์นี้ใช้เพื่อวิเคราะห์และแปลผลคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของการใช้หนังสือเล่มเล็กในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง

ผลการศึกษา

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีรายละเอียดของผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 1 ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน (คนที่)	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่างของคะแนน	แปลผล
	โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		
1	0	7	7	ปานกลาง
2	0	5	5	ปานกลาง
3	1	8	7	ดี
4	1	7	6	ปานกลาง
5	1	6	5	ปานกลาง
Mdn	1	7	-	-
IQR	1	2	-	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนโดยใช้หนังสือเล่มเล็กอยู่ในระดับควรปรับปรุง นักเรียนได้คะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 1 คะแนน มีค่ามัธยฐาน 1 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1 และหลังจากการได้รับการเรียน โดยใช้หนังสือเล่มเล็กอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับดี ซึ่งนักเรียนได้ คะแนนตั้งแต่ 5 ถึง 8 คะแนน มีค่ามัธยฐาน 7 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 2 และผลต่างของคะแนน ตั้งแต่ 5 ถึง 7

การเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธี แบบทดสอบThe Wilcoxon matched pairs - signed - rank test ดังรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน (คนที่)	คะแนน		ผลต่าง ของคะแนน $D = Y - \bar{X}$	ลำดับที่ ความ แตกต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	(คะแนนเต็ม 10 คะแนน)				บวก	ลบ
	ก่อนเรียน \bar{X}	หลังเรียน (Y)				
1	0	7	7	4.5	+4.5	-
2	0	5	5	1.5	+1.5	-
3	1	8	7	4.5	+4.5	-
4	1	7	6	3	+3	-
5	1	6	5	1.5	+1.5	-
					T+=+15	T-= 0

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยใช้หนังสือเล่มเล็กนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา อยู่ในระดับดี ผลการวิจัย พบว่า หลังจากได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเล่มเล็ก นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยอยู่ในระดับดี ซึ่งการที่นักเรียนมีทักษะในระดับนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของหนังสือเล่มเล็กที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและกระบวนการสอนที่ใช้ร่วมกัน หนังสือเล่มเล็กถูกออกแบบให้ครอบคลุมพยัญชนะ ก-ข จำนวน 10 ตัว ซึ่งสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ มีภาพประกอบสีสันสวยงามพร้อมคำบรรยายที่น่าสนใจ ใช้งานง่าย สะดวก ไม่เสียเวลามาก และเด็กสามารถลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้ นอกจากนี้ การสอนยังมีการสอนแบบสอนซ้ำย้ำทวนอยู่บ่อยครั้งร่วมกับการใช้หนังสือเล่มเล็ก ลักษณะเหล่านี้ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและสร้างสมาธิจดจ่อกับการเรียน ทำให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการมองเห็นและได้ยินเสียง ซึ่งแนวคิดการใช้หนังสือเล่มเล็กนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของนพรัตน์ รงหมื่น (2553) ที่พบว่า หนังสือเล่มเล็กเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และพัฒนาทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างบูรณาการ และงานวิจัยของ วัชรวิทย์ ครุรัฐปิยสกุล (2559) ที่พบว่า การใช้หนังสือเล่มเล็กสามารถส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและสร้างความสนใจในการเรียนรู้ได้ดี ดังนั้น หนังสือเล่มเล็กที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีพื้นฐานจากแนวคิดทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรชนก ฤทธิมาศ (2556) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทำหนังสือเล่มเล็กระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่าผลการศึกษาทักษะการคิดผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การทำหนังสือเล่มเล็ก โดยใช้แบบประเมินชิ้นงานการทำหนังสือเล่มเล็ก โดยผู้เรียน และครูเป็นผู้ประเมินใช้แบบประเมินชิ้นงานการทำหนังสือเล่มเล็กโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพมาก และผู้เรียนใช้วิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหาผ่านการทำหนังสือเล่มเล็กโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด

2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็กมีทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยหลังเรียนโดยใช้หนังสือเล่มเล็กสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เหตุผลที่คะแนนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อาจมาจากกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น มีการสอนแบบสอนซ้ำย้ำทวนอยู่บ่อยครั้ง และใช้หนังสือเล่มเล็กที่มีพยัญชนะไทยพร้อมรูปภาพประกอบที่มีความหลากหลายและสีสันสวยงามร่วมด้วย วิธีการเหล่านี้ช่วยสร้างแรงดึงดูดให้นักเรียนสนใจการเรียนและมีสมาธิจดจ่อ การใช้หนังสือเล่มเล็กบูรณาการกับการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมกับสภาพความบกพร่อง ความต้องการ และความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กกลุ่มนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หนังสือเล่มเล็กที่สร้างขึ้นมีลักษณะประกอบด้วยพยัญชนะไทย คำอ่าน และภาพประกอบเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับผลงานของ นพรัตน์ รงหมื่น (2553) ที่พบว่าหนังสือเล่มเล็กช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ และงานวิจัยของ อัมฉัตร วัฒนประสิทธิ์ (2563) ที่พบว่าหนังสือเล่มเล็กสามารถเสริมสร้างทักษะการอ่านออกเสียงของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เป็นอย่างดี

จากผลการวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้หนังสือเล่มเล็กที่ออกแบบมาเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เน้นการทำซ้ำ ใช้สื่อที่มีภาพสีสันน่าสนใจ เข้าใจง่าย และส่งเสริม

การลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยของเด็กกลุ่มนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ทักษะโดยรวมอยู่ในระดับที่ดีและมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 เมื่อเด็กอ่านออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง ควรให้สติ๊กเกอร์ที่เด็กชอบเพื่อเป็นการสะสมแต้มและเป็นการสร้างแรงจูงใจในการอ่าน

1.2 พัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย ควรเลือกใช้สถานที่การสอนที่เอื้อต่อเด็ก ที่สงบไม่มีคนพลุกพล่าน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทย โดยใช้หนังสือเล่มเล็ก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยของเด็กระดับชั้นอื่น ๆ ที่ไม่สามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะไทยได้ เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้กว้างขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อขยายผลของการใช้หนังสือเล่มเล็กนำไปพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา*. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์คนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552*. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). *การอ่านเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชลาทิพย์ ผอมคง. (2550). *การพัฒนาทักษะการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยการใช้กิจกรรมการเล่นเกมนับบัตรคำภาพสามมิติ*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2561). *ความบกพร่องทางสติปัญญาตามเกณฑ์ DSM-5 ของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน*. กรุงเทพฯ: จิตวิทยาพัฒนา.

ธัญชนก ฤทธิมาส. (2556). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทำหนังสือเล่มเล็ก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6. ในการประชุมวิชาการระดับชาติด้านการศึกษา ครั้งที่ 15*. 45-60. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นพรัตน์ รongหมื่น. (2553). *หนังสือเล่มเล็ก: สื่อการสอนธรรมชาติที่ไม่ธรรมดา การสร้างสรรค์และนำมาประยุกต์ใช้ให้มีความหลากหลาย*. *วารสารการศึกษาไทย*, 7(2), 22-34.

นิลยา ทองศรี. (2560). *สอนอย่างไรให้อ่านออกเขียนได้*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบูรณ์ เขต 1.

มานัส ทิพย์สัมฤทธิ์กุล. (2553). *จิตวิทยาเด็กพิเศษ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยุวดี วิริยางกูร. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา*. การศึกษาพิเศษ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. ราชบัณฑิตยสถาน.

ลำดวน ศรีพรหมมาศ. (2553). *การใช้สมุดภาพคำหมวดหมู่เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับปานกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.

- วัชรวิทย์ ทรัพย์พิทยกุล. (2559). การพัฒนาการเรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้หนังสือเล่มเล็ก. *วารสารการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสังคม*, 10(1), 88–102.
- ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์. (2562). *จิตวิทยาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ไศรยา ธัญญาประกอบ และพรสวรรค์ ศิริกัญจนารณ. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับฝึกได้โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 27(1), 1–10.
- สถาบันราชานุกูล. (2556). *แนวทางการดูแลและพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา*. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- สมเกตต์ อุทธโยธา. (2558). *การเรียนรู้รวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ*. แพรวการพิมพ์.
- สมชาย เมืองมูล, และจากรุวรรณ สายคำฟู. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยใช้หนังสือเล่มเล็ก. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 13(3), 95–110.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2534). *การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณิ วราทร. (2545). *การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมพันธ์ชูญากร พัฒนประสิทธิ์. (2563). *การพัฒนาการอ่านพยัญชนะไทยสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระดับประถมศึกษาโดยใช้หนังสือเล่มเล็ก*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คณะผู้เขียน

ฟาติน เยงทูล

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

160 อาคาร 68 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต.เขารูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา 90000

e-mail: 644193019@parichat.skru.ac.th

รักษิณา หยดัย้อย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

160 อาคาร 68 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต.เขารูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา 90000

e-mail: Raksina.yo@skru.ac.th

พรรณรอง ฐิติพรวนิช

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

160 อาคาร 68 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต.เขารูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา 90000

e-mail: pannarong.ra@skru.ac.th